

Інна Квасивка

На березі моря...

Спускайся зі мною до моря, ходи
під схили, де повно піску та води,
сліз материнських слухатимемо хвилі,
на вежі піщані дивитимемось похилі,
поранені ноги ховатимемо в пісок –
межи волосся дитячого та кісток,
будем просіювать прах і біду крізь пальці,
ніби покинуті Богом й людьми скитальці
(чи, може, ми вже облишені, а не знаєм?),
мовчатиме Бог – мовчатимемо навзаєм
і не боятимемось ні суду, ні кари
на березі моря сліз, у країні згарищ
за те, що тепер ми – і злі, і відверті,
і чуємо смерть, і віримо смерті.

